

רשומות

ספר החוקים

1 באפריל 1968

524

ג' בניסן תשכ"ח

עמוד

42	חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 4), תשכ"ח—1968
46	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 12), תשכ"ח—1968
48	חוק בנק ישראל (תיקון), תשכ"ח—1968

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 4), תשכ"ח-1968*

1. בסעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת "מלאי" יבוא:

- "מלאי בתעשייה" - מלאי בבעלותו של מפעל תעשייתי -
- (1) המשמש לייצור באותו מפעל, או
 - (2) שיוצר באותו מפעל ונמצא בתחומו, או שהוא נמצא מחוץ לתחומו אך לצרכי עיבוד או להחסנה בלבד.

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי -

- (1) האמור בסעיף יסומן "(א)" ובו -
 - (A) בפסקה (1), במקום "1.5" יבוא "2.5";
 - (B) בפסקאות (2), (3), (4) ו-(8), במקום "1.2" יבוא "2";
 - (C) בפסקה (9), אחרי "מלאי שאיננו מלאי חקלאי" יבוא "ואיננו מלאי בתעשייה";
 - (D) פסקה (10) תסומן (11) ולפניה יבוא: "10) מלאי בתעשייה - 0.8";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מקרקעין שהיו באזור חקלאי ונכללו באזור שהכריז עליו שר האוצר בצו כאזור עירוני ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968), או לאחר מכן, מס הרכוש המשתלם עליהם יהיה בשיעורים אלה משוויים:

- (1) בנין עירוני, בנין מאגר ובנין כפרי - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השניה ו-1.5% בשנה השלישית;
- (2) קרקע - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השניה, 1.5% בשנה השלישית ו-2% בשנה הרביעית.

3. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

6. מס הרכוש על בנין עירוני או תעשייתי המושכרים בשכירות שחוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954, חל עליה יהיה, בכסוף לאמור בסעיף 3(ב), 1.5% משוויים.

4. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הצהרה כאמור בסעיף קטן (א) תהא בכתב ותפרט את רשימת המלאי, לפי סוגיו, שהיה למצהיר במועד שנקבע לחישוב שוויו ראת שוויו, וכן את רשימת הציוד שהיה לו ביום האחרון של שנת המס הקודמת ואת שוויו."

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשכ"ח (26 במרס 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה'ח 762, תשכ"ח, עמ' 128.
1 ס"ח תשכ"א, עמ' 100; ס"ח תשכ"ד, עמ' 91; ס"ח תשכ"ה, עמ' 197; ס"ח תשכ"ו, עמ' 26.
2 ס"ח תשי"ד, עמ' 92.

5. במקום סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

החלטת סעיף 20

20. (א) המס על מקרקעין לכל שנת מס ישולם בשלושה תשלומים שווים, שמועדיהם 10 ביולי, 10 באוקטובר ו-10 בינואר של שנת המס.

"תשלומי המס על מקרקעין"

(ב) אדם שעד 30 ביוני של שנת המס שילם בתשלום אחד את כל המס על מקרקעין המגיע ממנו לשנת המס, כמפורט בהודעה על סכום המס (להלן – הודעת תשלום), יהא זכאי להנחה של 5% מסכום אותו מס; בעל מקרקעין הרוצה ליהנות מהנחה כאמור ולא קיבל הודעת תשלום, ימסור לו המנהל הודעת תשלום על פי דרישתו.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בעל מקרקעין הכלול בהסדר כללי לתשלום מס כגביה מרוכזת, ישלם את המס בתשעה תשלומים שווים, שמועדיהם הם היום העשירי של כל אחד מהחדשים יוני עד פברואר של שנת המס, ויהא זכאי להנחה בשיעור שקבע שר האוצר ושלא יעלה על 3% מסכום המס; "הסדר כללי לתשלום המס כגביה מרוכזת" – הסדר שאישר המנהל בהתאם לכללים שבקבעו בתקנות.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), אדם שנעשה בעל מקרקעין תוך שנת המס ונמסרה לו הודעת תשלום בעד אותם מקרקעין לאותה שנת מס לאחר יום 30 ביוני, ישלם את המס תוך שלושים יום מיום קבלת ההודעה.

6. במקום סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

החלטת סעיף 25

25. (א) אדם שנמסרה לו הודעת שומה על מקרקעין ישלם את המס המגיע ממנו לפיה במועדי התשלום כמפורט בסעיף 20 ויהא זכאי להנחה כאמור באותו סעיף אם קיים את התנאים שבו; ובלבד שאם נמסרה לו הודעת שומה לאחר שחלף מועד ממועדי התשלום הקבועים בסעיף 20 (א), ישלם במועדי התשלום שנותרו את ההפרש בין מה שהיה עליו לשלם לשנת המס אילולא קיבל את הודעת השומה לבין מה שעליו לשלם לפיה, ואם נמסרה הודעת השומה אחרי 10 בינואר ישלם את ההפרש האמור תוך שלושים יום מיום מסירתה.

"תשלום המס על פי שומת מקרקעין"

(ב) השיג אדם על השומה, ישלם את המס שאינו שנוי במחלוקת במועדים ובאופן המפורטים בסעיף קטן (א).

7. בסעיף 26 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 26

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "על השומה" יבוא "או על הודעת תשלום שנמסרה לאדם לגבי מקרקעין שרכש ממי שהיה סטור ממס ואשר לא ערר על שומה שנעשתה לו";

(2) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יסומנו (ה) ו-(ו), ולפניהם יבוא:

"(ד) נמסרה למשיג החלטת המנהל לפי סעיף קטן (ב), חייב הוא תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו החלטתה לשלם את יתרת המס המגיעה ממנו לפיה, ואם הגיש ערר לפי סעיף 27 – את יתרת המס שאינה שנויה במחלוקת."

8. בסעיף 29 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:
 "ה) נמסרה לבעל מקרקעין החלטת ועדת הערר, חייב הוא תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו החלטה לשלם את יתרת המס המגיעה ממנו לפיה".
9. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא:
 33. לא שולם המס או חלק ממנו במועד שנקבע לתשלומו, יווסף לסכום שלא שולם קנס בשיעור של 1% לכל חמישה עשר ימים של פיגור, ובלבד שהקנס עקב אי-תשלום המס על מקרקעין לא יעלה בסך הכל על 20%; לענין גביה – דין הקנס כדין המס."
10. סעיף 34 לחוק העיקרי בטל וסעיף 33 לחוק העיקרי יסומן 34, ובו, במקום "לפי סעיפים 25 ו-51" יבוא "לפי סעיפים 25, 33 ו-51".
11. לפני סעיף 34 לחוק העיקרי יבוא:
 "ריבית על יתרה מס 33. על יתרה כאמור בסעיפים 26(ד) או 29(ה) ישלם הנישום ריבית של 9% לשנה מיום 10 ביולי של שנת המס שלגביה מתייחסת היתרה, ובלבד שעל יתרה לפי סעיף 26(ד) לא ישלם ריבית לתקופה העולה על חצי שנה, ועל יתרה לפי סעיף 29(ה) – לתקופה העולה על שנה."
12. בסעיף 35 לחוק העיקרי, במקום "40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה יהיה" יבוא "40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על ציוד ומלאי ו-20% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על מקרקעין היר".
13. בסעיף 40 לחוק העיקרי, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "בשנת מס פלונית" יבוא "בשנת המס" ובמקום "בשנת המס שלאחריה" יבוא "באותה שנה".
14. במקום סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:
 41. עולה, בעלו של בנין שהוא דירת מגורים, או שהוא בית מלאכה, חנות או משרד שבהם עובד העולה בדרך קבע, יהא פטור בחמש השנים הראשונות להיותו לעולה, מ-80% של המס החל על אותו בנין; לענין זה, "עולה" – מי שנכנס לישראל ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967) או לאחר מכן, וכידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תשי"ז – 1950, או מי שנמנה עם סוג בני-אדם ששר האוצר קבע שדינם כדין עולה לענין זה."
15. בסעיף 45 (א) לחוק העיקרי –
 (1) במקום פסקה (6) יבוא:
 "6) ציוד המשמש למעשה ההפקה של מחצבים מים המלח או ממעבה האדמה מדרום לקו הרוחב 31° 12', וציוד המשמש למעשה ההפקה של גפס כמשמעותו בחוק הגפס, תשי"ב – 1952";
 (2) הנדרת "מחצבים" תימחק.

3 ס"ח תשי"ז, עמ' 159.
 4 ס"ח תשי"ב, עמ' 322.

16. בסעיף 46 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 46

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "זכות לקבל פיצויים";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "או 45" יבוא "45 א או 46 ב";
- (3) בסופו יבוא:

"(1) בעלו של בנין הזכאי לפטור לפי סעיף 41 וכן בעלו של בנין הזכאי לפטור לפי סעיף 453 (1) לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959⁵, זכאים לקבל פיצויים אם שילמו במועד וכהלכה את המס המגיע מהם."

17. אחרי סעיף 46 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 46

46. ב. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי בצו לפטור מתשלום המס, כולו או מקצתו, בעלי נכסים שהיו פטורים מארנונת רכוש של הרשויות המקומיות.

סמכות לפטור בעלי נכסים מסוימים

18. בסעיף 47 (ב) לחוק העיקרי, במקום "33 א" יבוא "34".

תיקון סעיף 47

19. בסעיף 54 (א) לחוק העיקרי, במקום "שיוכח תשלום המס המגיע מבעל הנכס" יבוא "שיומצא אישור מהמנהל על תשלום המס המגיע מבעל הנכס; ובנכס המועבר - לרבות תשלום המס שמועדי תשלומו לאותה שנת מס, כמפורט בסעיף 20, טרם הגיעו".

תיקון סעיף 54

20. אחרי סעיף 56 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 56

56. בחישוב שוויו של נכס ובחישוב כל סכום שאדם חייב לשלם לפי חוק זה - יוגדל או יופחת כל סכום עד ללירה השלמה הקרובה ביותר.

"עיגול סכומים"

21. סעיף 62 לחוק העיקרי - בטל.

ביטול סעיף 62

22. התלפת סעיף 41 לחוק העיקרי על פי סעיף 14 לחוק זה לא תגרע מכל פטור לפי סעיף 41 לפני שהוחלף.

שמירת זכויות

23. (א) סעיף 13 יחול לגבי שנת המס 1967 ואילך.

תחילה

(ב) סעיפים 1 עד 12, 16 עד 19 ו-21 יחולו לגבי שנת המס 1968 ואילך.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

⁵ ס"ח תשי"ט, עמ' 234; ס"ח תשכ"א, עמ' 178; ס"ח תשכ"ב, עמ' 14; ס"ח תשכ"ה, עמ' 39; ס"ח תשכ"ז, עמ' 62; ס"ח 522, תשכ"ח, עמ' 36.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 12), תשכ"ח-1968*

1. בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן - הפקודה), בטופו יבוא:
- "(16) הכנסתו של עולה שנכנס לישראל ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967) או לאחר מכן, כמפורט להלן: 1200 לירות לכל חודש משמונה עשר החדשים הראשונים לעלייתו לישראל, 700 לירות לכל חודש משנים עשר החדשים שלא-חריהם ו-200 לירות לכל חודש משנים עשר החדשים שלא-חריהם; פטור זה יינתן לשנת מס שכולה או מקצתה נמצאת בתקופת ארבעים ושנים החדשים האמורים, לפי מספר החדשים שהעולה ישב בישראל באותה שנת מס; בפסקה זו, "עולה" - שבידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תש"י-1950², או מי שנמנה עם סוג בני אדם ששר האוצר קבע שדינם כדין עולה לענין זה".
2. האמור בסעיף 10 לפקודה יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) לענין סעיף קטן (א) יראו הכנסתו של יחיד תושב ישראל כהכנסה הכוללת תוספת יוקר".
3. בסעיף 40 לפקודה -
- (1) בסעיף קטן (א) -
- (א) בפסקה (1), במקום הסיפה המתחילה במלים "משלושת הילדים הראשונים" יבוא "משני הילדים הראשונים ו-1000 לירות בעד כל ילד נוסף";
- (ב) במקום פסקה (4) יבוא:
- "(4) לא יותר ניכוי לפי סעיף קטן זה בעד ילד שהיתה לו בזכות עצמו, בשנת המס, הכנסה העולה על 600 לירות, אלא אם צירף ההורה את העודף על 600 לירות להכנסתו הוא; הכנסה ממענק לימודים או מהענקת חינוכית אחרת לא תבוא בחשבון 600 הלירות";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "20 שנה" יבוא "21 שנה" ובמקום "יותר לו ניכוי של 60 לירות בעד כל ילד כאמור" יבוא "יותר לו, במקום הניכוי לפי סעיף קטן (א), ניכוי של 200 לירות בעד כל ילד כאמור".

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשכ"ח (26 במרס 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 767, תשכ"ח עמ' 166.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשכ"ב, עמ' 60, 129; תשכ"ג, עמ' 73; תשכ"ד, עמ' 86, 114; תשכ"ה, עמ' 28, 290; תשכ"ו עמ' 34, 38; תשכ"ז, עמ' 18, 94.

2 ס"ח תש"י, עמ' 159; ס"ח תשי"ד, עמ' 174.

4. בסעיף 41 לפקודה, בסעיף קטן (ב), במקום "1000 לירות" יבוא "1700 לירות", במקום "1200 לירות" יבוא "2100 לירות" ובסופו יבוא "שר האוצר רשאי בצו להעלות סכומים אלה".
5. בסעיף 42 לפקודה -
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "ל-1150 לירות" יבוא "בסכום של 650 לירות";
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "למחצית ההפרש" יבוא "לשני שלישים מן ההפרש" ובמקום "לבין 1150 לירות, אך לא יותר מ-400 לירות" יבוא "לבין סכום הניכוי המוגדל כאמור בסעיף קטן (ב), אך לא יותר מ-850 לירות".
6. בסעיף 45 לפקודה, בסעיף קטן (ב) (1), במקום "1200 לירות" יבוא "1500 לירות".
7. (א) עולה שנכנס לישראל בתקופה שמיום כ"ח באדר ב' תשכ"ה (1 באפריל 1965) עד יום י"א בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966) יהיה פטור ממש על 2400 לירות מהכנסתו בשנת המס 1967.
- (ב) עולה שנכנס לישראל בתקופה שמיום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966) עד יום י"ט באדר ב' תשכ"ז (31 במרס 1967), יהיה פטור ממש על 8400 לירות מהכנסתו בשנת המס 1967 ועל 2400 לירות מהכנסתו בשנת המס 1968.
- (ג) בסעיף זה, "עולה" - כמשמעותו בסעיף 9(16) לפקודה, ו"שנת מס" - כמשמעותו בסעיף 1 לפקודה.
8. (א) סעיף 2 יחול לגבי שנת המס 1961 ואילך.
- (ב) סעיף 1 יחול לגבי שנת המס 1967 ואילך.
- (ג) סעיפים 3 עד 6 יחולו לגבי שנת המס 1968 ואילך.

תיקון סעיף 42
תיקון סעיף 45
פטור מיוחד לעולה בשנת המס 1967 ו-1968

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק בנק ישראל (תיקון), תשכ"ח-1968*

1. האמור בסעיף 33 לחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954¹ (להלן - החוק העיקרי), יסומן (א) ואחרייו יבוא:

תיקון סעיף 33

"(ב) חובת הבנק לפי סעיף קטן (א) לא תתפרש כחובה ליתן למוסר מטבע בעל תכונה מיוחדת או מטבע שהוצא, הודפס או הוטבע בשנה מסוימת דווקא."

2. אחרי סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 33א

33א. (א) הוציא הבנק מטבע שהוכרו על-ידי הנגיד בהתייעצות עם הממשלה כמטבע זכרון, לא יחן אותו הבנק, על אף האמור בסעיף 33, אלא לחברה שתמונה לכך על ידי הממשלה והנמצאת בשליטתה.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע מהבנק לשמור לעצמו מטבעות זכרון או לתתם במתנה למי שימצא לנכון."

פנתס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשכ"ח (26 במרס 1968); הצעת החוק ודברי הסגר פורסמו בה"ח 761, תשכ"ח, עמ' 126.
1 ס"ח תשי"ד, עמ' 192.